

Szilágyi Márton székfoglaló előadásának címe: Kölcsey Ferenc mint prózaíró

Tartalmi összefoglaló

Kölcsey életművének ugyan nem volt centrális műfaja a próza, de az utolsó időszakban mégis fontos műfajjá vált: az író 1836-ban írta első prózai elbeszélését, majd befejezett még egy novellát, egy harmadikat pedig töredékben hagyott korai halála miatt. Az előadás ennek a három írásnak (A vadászlak; A karpáti kincstár; A ferrói szent fa) a kontextualizálására és értelmezésére tesz kísérletet: megpróbálja megragadni a prózához való eljutás belső logikáját, s bemutatja azt, hogy miért tekinthetők a 19. századi magyar prózairodalom összefüggésében is figyelemre méltó, kezdeményező erejű műveknek ezek a szövegek. Különösen az első novella, amely a bűnügyi történet korai megvalósulásaként is értelmezhető, s ezzel tökéletesen szinkronban van a világirodalomban is csak ez idő tájt megjelenő új zsánerral, hiszen Poe első bűnügyi története (A Morgue utcai kettős gyilkosság), amelytől általában a műfaj megszületését számítják, nagyjából ebben az időben keletkezett.